

Suomen eksoottisten eläinten
harrastajayhdistysten liitto ry

14.1.2022

Suomen eksoottisten eläinten harrastajayhdistysten liitto ry:n (SEEL) lausunto ehdotukseen laista eläinten hyvinvoinniksi

Suomen eksoottisten eläinten harrastajayhdistysten liitto ry:n jäsenistö koostuu erilaisten eksoottisten eläinten yhdistyksistä. Käytännössä liiton jäsenyhdistysten toiminnan piirissä on seuraavia eläinkuntia: fretit, chinchillat, kalat, kilpikonnat, käärmeet, linnut, liskot, sammakkoeläimet, selkärangattomat, siilit ja muut eksoottiset nisäkkäät.

SEEL tukee ja allekirjoittaa myös jäsenyhdistystensä erikseen lähetettyjä lausuntoja; Kaijulit ry, Pohjois-Suomen Terraarioeläinharrastajat ry, Suomen Herppiharrastajat ry ja Akvaarioseurat.

Tavoitteita

Seura- ja harrastuseläinten ja niiden omistajien oikeudenmukainen ja tasapuolinen kohtelu.

Lakia valvovien viranomaistahojen puolueeton valvonta.

Luopuminen positiivilistan suunnittelusta.

Luopuminen luonnosta pyydettyjen matelijoiden, sammakkoeläinten ja selkärangattomien täyskiellolle.

Luopuminen luonnosta pyydettyjen akvaariokalojen täyskiellolle.

1. Eksoottinen, kesyyntymätön, kesyeläin

Lakiluonnoksen sivulla 87 (8 §. Eläinlajien ja eläinten pitoa koskevat rajoitukset) rinnastetaan eksoottiset eläimet kesyyntymättömiin eläimiin, mikä on harhaanjohtavaa mitä tulee käytännössä seura- ja harrastuseläimiin. Lakiluonnoksessa käytettyä luokittelua seura- ja harrastuseläimet ei ole järkevää tai tarkoituksenmukaista pilkkoa eksoottisiin, kesyyntymättömiin eläimiin tai kesyeläimiin, sillä lähtökohtaisesti nämä termit eivät kerro mitään ongelmista hyvinvoinnin suhteen asiantuntevassa hoidossa.

Se miten kesyksi tai kesyyntymättömäksi jokin laji tai yksilö voitaisiin ehkä luokitella, ei tarkoita että hyvinvoinnin suhteen olisi ongelmia. Muun muassa myös matelijat ja sammakkoeläimet kesyyntyvät jossain määrin ja oppivat tunnistamaan hoitajansa.

Niinikään eläimen yleispiirteillä kuten koolla, luonteella, iällä tai muulla lakiluonnoksessa mainitulla

ominaisuudella ei ole suoraa yhteyttä siihen etteikö laji tai yksilö voisi hyvin. Mitä tulee nimenomaan Suomen Eksoottisten Eläinten Harrastajayhdistysten Liitto ry:n (myöhemmin SEEL) alle luokiteltaviin seura- ja harrastuseläimiin, lähtökohdana on nimenomaan kulloinkin kyseessä olevalle lajille luoda sen elinympäristöä vastaavat olosuhteet, jolloin hyvinvoinnin suhteen ei ole ongelmia.

Tänä päivänä tietoa on saatavilla helposti tuhansista lajeista, ja internetin myötä elinalueiden olosuhteet pystyy tutkimaan, yhdistysten ja yhteisöjen tiedonvaihtoa käytetään hyväksi ja lukuisat kirjat, lehdet ja artikkelit tarjoavat tarvittavaa tietoa.

Myöskään tarvittaessa eläinlääketieteellisen hoidon saaminen ei ole nykypäivänä mikään ongelma, osaavia ja asiantuntevia eläinlääkäreitä näille eläinryhmille löytyy, ja asiantunteva omistaja voi niinkään toimia apuna.

2. Positiivilistan periaate on lähtökohdaltaan väärä

Luonnoksessa laiksi eläinten hyvinvoinnista sivulla 86 kohdassa 8 § *Eläinlajien ja eläinten pitoa koskevat rajoitukset* esitellään ns. positiivilistan periaate. Pidämme lajeja sisältävää positiivilistaa lähtökohdaltaan vääränä, sillä eläimen hyvinvointi ei ole lajikysymys, vaan yksilökysymys, joka riippuu eläimen hoitajan tai omistajan resursseista. Erityisesti kun puhutaan seura- ja harrastuseläimistä, jolloin eläinten omistajat ja pitotavat ovat huomattavasti heterogeenisempiä kuin tuotanto- ja sirkuseläinten kohdalla.

Mitä ominaisuuksiin tulee, on myös muistettava että esimerkiksi myrkyllinen ei aina välttämättä automaattisesti tarkoita vaarallista. Viittaamme tässä soveltuvin osin liiton alaisiin lajeihin potentiaalisesti vaarallisina. Emme näe potentiaalisesti vaarallisten eläinten pidon kieltämistä esimerkiksi suunniteltuun lajilistaan liittyen perusteltuna. Potentiaalisesti vaaralliset terraarioeläimet eivät ole koskaan aiheuttaneet Suomessa kuolemantapauksia (Liite 1.), ja niiden pitoon liittyvät mahdolliset henkilökohtaiset riskit ovat hyvin harrastajien tiedossa. Myös yhdistykset ovat ottaneet mahdolliset riskit huomioon ohjeistuksissaan (esimerkiksi <http://www.herpetomania.fi/myrkyohjeistus.php>).

Ymmärrämme, että potentiaalisesti vaaralliset eläinlajit aiheuttavat helposti ihmisissä pelkoa ja inhoa, mutta tämä ei saa olla syy niiden pidon rajoitukseen. Suomessa potentiaalisesti vaarallisten eläinlajien harrastajat rajoittuvat kokeneisiin, pitkän linjan harrastajiin ja asiantuntijoihin, jotka omalta osaltaan myös säätelevät sitä, kuka Suomessa voi tällaisen eläinlajin hankkia. Mikäli potentiaalisesti vaarallisten eläinlajien pitoon tulee rajoituksia, se tulee vaikeuttamaan nimenomaan näiden asiansa osaavien harrastajien eläintenpitoa, mutta se ei tule estämään niiden hankkimista tai pitoa (Liite 2.). Koemme, että rajoitukset ja mahdolliset kiellot tulevat sitä vastoin houkuttelemaan potentiaalisesti vaarallisten eläinten pariin ihmisiä väärin perustein, jolloin myös riskit kasvavat oleellisesti.

Olemme samaa mieltä siitä, että eläimen tulee pystyä toteuttaa lajille ominaisia olennaisia käyttäytymistarpeitaan. Kuitenkin: pitäisikö hevosen pito harrastuseläimenä kieltää, sillä kerrostaloasuntoon ei voi rakentaa tallia. Pitäisikö koiran pito kieltää, sillä pitkiä työmatkoja tekevä ihminen ei voi huolehtia koiran riittävästä liikunnan- ja seurantarpeesta? Pitäisikö kissan pito kieltää, sillä taloudellisessa ahdingossa oleva ihminen ei kykene tarjoamaan sille riittävän laadukasta ruokaa? Vastaavalla tavalla kaikki muutkin lain perusteluissa mainitut asiat ovat vain ja ainoastaan omistajan resurssikysymys, johon ei vaikuta eläinlajin yleisyys tai harvinaisuus. Esimerkiksi eläinlääkinnällistä apua harvinaisemmallekin eläinlajille on mahdollista hakea eläintarhoissa työskennelleiltä eläinlääkäreiltä, nykyisenä internet-aikana aina ulkomailta asti.

Toisaalta Suomen löytöeläintaloissa liikkuu vuosittain tuhansia yleisesti lemmikkinä pidettyjä eläimiä, kuten kissoja, kaneja, koiria ja marsuja, joita niiden omistaja ei ole pystynyt syystä tai toisesta pitämään tai hoitamaan asianmukaisesti. Näissä tilanteissa kyse on yleisesti lemmikiksi sopivista eläinlajeista, mutta sellaisista yksilöistä, joiden entiset omistajat eivät ole kyenneet ylläpitämään niiden hyvinvointia.

Yllä olevat esimerkit osoittavat, ettei eläimen sopivuus seura- tai harrastuseläimeksi ole kiinni eläinlajista, vaan eläinyksilön omistajasta tai hoitajasta ja hänen yksilöllisistä resursseistaan. Todellisuudessa monet eksoottiset eläimet ovat tilan- ja sosiaalisilta tarpeiltaan huomattavasti helppohoitoisempia kuin yleisimmin lemmikkinä pidetyt ja kesyt nisäkkäät.

Lajeihin perustuvan positiivilistan sijaan lakiin ja sen asetuksiin tulee, nykyisin tapaan, määritellä kullekin eläinlajille tai eläinryhmälle sen pitopaikkaan ja hoitoon liittyvät vähimmäisvaatimukset, jotka eläimen pitäjän tulee toteuttaa. Näin pystytään turvaamaan eläinten hyvinvointi jo nyt käytössä olevalla menetelmällä.

3. Positiivilistan laatiminen ja ylläpito valtava haaste – myös taloudellisesti

Positiivilistaan liittyy myös käytännöllinen ja taloudellinen uhka, josta lain valmistelutyössä ei juurikaan ole keskusteltu. Vaikka periaate saattaa kuulostaa yksinkertaiselta, tieteeseen perustuvan positiivilistan laatiminen seura- ja harrastuseläimille on valtaisa urakka, jonka emme edes usko olevan mahdollista.

Hollantia pidetään positiivilistan mallimaana, johon Suomessakin käydyssä keskustelussa on usein viitattu. Vaikka laki Hollannissa periaatteessa sanoo, että hallussa saa pitää vain sellaisia eläinlajeja, jotka talousministeri on sisällyttänyt pitämiseen soveltuvien eläinten luetteloon (positiivilistalle), ei kyseinen pykälä käytännössä ole voimassa, sillä järjestelmää, jonka avulla arvioidaan eläinlajeja ei ole pysytty laatimaan. Menetelmää ja positiivilistaa on Hollannissa yritetty laatia useaan kertaan 1990-luvulta lähtien, mutta viimeksi heinäkuussa 2017 viranomaiset joutuivat vetämään viime hetkellä pois ehdotuksensa positiivilistaksi.

Pelkästään lemmikkinisäkkäiden positiivilistaan Hollannissa käytettiin liki kolmekymmentä vuotta, mikä osoittaa tehtävän käytännön mahdottomuuden. Toisaalta olisi mielenkiintoista tietää paljonko listan tavoittelu on kolmen vuosikymmenen aikana tullut hollantilaisille veronmaksajilla erilaisina asiantuntijapalkkioina ja muina kuluina maksamaan.

Vastaavan mahdottoman tavoittelun ja siitä syntyvän menoerän tuominen Suomeen ei ole järkevää, sillä eläinten hyvinvointi voidaan turvata edellä kuvatulla helpommalla ja edullisemmalla tavalla.

Haluamme myös mainita kansalaisten yhdenvertaiseen kohteluun liittyvän huolestuksen, joka on noussut esiin Hollannissa paikallisen positiivilistan laadintaponnisteluuissa. Hollannissa koirat ja kissat on luonnoksissa nostettu suoraan sallittujen eläinten listalle, arvioimatta niiden sopivuutta lemmikkinä pidettäväksi. Olisi melko todennäköistä, että jos näihin kohtalaiseen suurikokoisiin, liikkuvaisiin ja älykkäisiin petoihin sovellettaisiin samaa arviointimenetelmää jota on yritetty soveltaa muihin eläinlajeihin, lopputulos olisi se, että koirien ja kissojen pito lemmikeinä pitäisi eläinsuojelullisista syistä kieltää. Tähän Hollannissa ei kuitenkaan olla uskallettu mennä, vaan on luotu näille lajeille erillinen, erikoiskohdeltu luokkansa, ja näin pelkäämme tapahtuvan Suomessakin, jos täällä positiivilistaa yritetään seura- ja harrastuseläimille ottaa käyttöön.

2017 Norja alkoi purkaa 40 vuotta voimassa ollutta, täysin toimimatonta totaalikieltoa. (Liite 3.)

Vuonna 2019 Suomen Herpetologisen Yhdistyksen teettämän kyselyn (Liite 4.) mukaan Suomessa oli 563 lajia matelijoita, sammakkoeläimiä ja selkärangattomia. Kaikki näiden seura- ja harrastuseläinten omistajat eivät ole kuitenkaan vastanneet tuohon kyselyyn, joten kokonaismäärä on todellisuudessa ollut suurempi, ja luvut ovat sittemmin kasvaneet entisestään. Määrä voi myös elää mikäli taksonomia elää, mikä tulisi jatkossa ottaa huomioon jotta välttyään epäoikeudenmukaisilta ratkaisuilta. Tampereen akvaarioseuran lausunnon mukaisesti, jo kalalajeja on kymmeniä tuhansia, ja kun tähän lisätään muut seura- ja harrastuseläimet - kuten erilaiset nisäkkäät - joiden hyvinvointi voidaan taata, tulisi positiivilista olemaan melkoisen kolossaalinen hanke. Mikäli kaikesta huolimatta positiivilistaan lähdetään, tulisi sen laatimisessa kuulla niitä seura- ja harrastuseläinyhdistyksiä ja ihmisiä joilla on paras tietotaito ja kokemus, ja toteuttaa listaa sen mukaisesti. Tässä tapauksessa myös poikkeuslupamenettelyn tulisi olla oikeudenmukainen ja kohtuullinen, ja perustua edelläänmainittuihin asioihin.

Tätä hanketta helpompi ratkaisu olisi avata keskustelua edellämainittujen yhdistysten ja kokemusta omaavien harrastajien kanssa, ja miettiä olisiko lajeja joiden pitäminen on perusteltua kieltää, nimenomaan hyvinvoinnin näkökulmasta. Toki tällaiset lajit ovat jo lähtökohtaisesti karsiutuneet, eikä sellaisia lajeja hankita, joiden elinolojen jäljitteleminen on kohtuuton järjestää vaikka resursseja olisikin. On hyvä muistaa, että harrastajat toimivat juurikin kohde-eläintensä hyvinvointi edellä. Mielestämme eläinlajien (ja niiden omistajien) eriarvoistaminen pelkäästään lajin, rodun tai muun vastaavan ominaisuuden johdosta sotii perustuslain takaamaa kansalaisten yhdenvertaisuutta vastaan.

4. Positiivisella negatiivinen vaikutus Suomen talouteen

Suomessa lemmikkiala on kansainvälisesti katsottuna erittäin korkealuokkaista. Meillä myyjät ovat usein ammattiopistoissa eläintenhoitajiksi / pieneläinhoitajiksi koulutettutuneita ja ammattitaitoisia, ja eläinten olot myymälöissä hyvät. Tämä kattaa niin nisäkkäät, linnut, kuin myös matelijat, sammakkoeläimet ja selkärangattomat. Yrittäjät toimivat viranomaisten valvonnassa ja alalla on ollut käytössä myös sertifikaattijärjestelmä (Eettisen eläinkaupan sertifikointi Eesp).

Suomessa on n. 250 lemmikkieläinalan liikettä, joissa n. 1000 työntekijää tekee vuosittain n. 1,5 miljoonaa työtuntia. Toteutuessaan positiivista supistaisi eläinharrastajien mahdollisuutta hankkia toivomansa eläinlaji valvotusti toimivalta eläinalan yrittäjältä. Tämä vaikuttaisi suoraan lemmikkialan kannattavuuteen. Lemmikkialalta häviäisi satoja työpaikkoja ja valtava määrä osaamista ja neuvontaa. Lemmikkialan yrittäjien määrän vähentyminen ei kuitenkaan poistaisi harrastajien kiinnostusta eri lajeihin. Tämä veisi kaupan yksityissektorille, pois viranomaisvalvonnan piiristä. Tästä syntyisi paljon lieveilmiöitä. Pimeiltä markkinoilta ei tule verotuloja toiminnasta eikä palkoista, ostajan turvana ei olisi kuluttajansuojalakia, eläinten oloja, myyjän ammattitaitoa tai mitään muutakaan ei kyettäisi valvomaan lähellekään nykyisen järjestelmän tavoin.

5. Positiivisella negatiivinen vaikutus eläinsuojelutyöhön

Luonnoksessa mainitaan sivulla 234, 6 luku Eläinten tuonti ja luovutus 41 §, eläimen luovutuksen yhteydessä annettavat tiedot. Pykälässä säädettäisiin eläimen luovuttajan tiedonantovelvollisuudesta. Juuri tämä on sitä työtä, jota lemmikkialan työntekijät tekevät, sillä työajasta valtaosa on asiakkaiden neuvontaa, eli parasta mahdollista ennaltaehkäisevää eläinsuojelutyötä. Lemmikkialan yrittäjien vähentyessä vähentyisi luotettavan tiedon lisäksi myös laadukkaiden hoitotuotteiden saatavuus. Tämä aiheuttaisi laskun eläinten yleiseen hyvinvointiin ja ennaltaehkäisevään eläinsuojelutyöhön.

Seura- ja harrastuseläinten osalta tieteellistä ja kokemusperäistä tietoa löytyy paljon. Pitkällisen harrastustyön tuloksena harrastajilla oleva monen lajin ”geenipankki” häviäisi, mikäli lajien pitäminen seura- ja harrastuseläimenä ei enää olisi mahdollista. Tämä olisi erittäin valitettavaa etenkin niiden lajien osalta, joiden luonnolliset kannat ovat vakavasti uhattuina. Kasvatettujen eläinten saannin romahdus loisi sen sijaan oivallisen pohjan eläinten myymiseen pimeillä markkinoilla ja suoraan luonnosta tuotettuna.

Eläinten myyntiä säätelevien CITES- ja EU-järjestelmien eteen tehty työ menisi osin hukkaan, mikäli pimeät markkinat valtaisivat alaa toimivilta, valvotuilta yrittäjiltä.

Lisäksi yksittäisten eläinten vieminen eläinlääkäriin olisi suuri kynnyks, mikäli laji ei olisi sallittujen eläinten listalla. Tämä olisi pahimmillaan kohtalokasta niille yksilöille, joille ei paljastumisen pelossa uskallettaisi hakea apua eläinsairauksien asiantuntijoilta, eläinlääkäreiltä.

6. Positiivisella negatiivinen vaikutus ihmisten suhtautumiseen

Eläinlääkintökeskusten keskuudessa on ilmennyt käsitys siitä, että mitä vähemmän ihmisillä olisi eläimiä, sen vähemmän olisi eläinsuojeluongelmia. Asia on kuitenkin aivan päinvastoin.

Ihmiset vastustavat tai pitävät yhdentekevänä kaikkea mikä on vierasta. Monien ensireaktio koppakuoriaiseen pihamaalla on polkea se hengiltä. Jos henkilöllä kuitenkin on esimerkiksi lemmikkikuoriainen, niin todennäköisesti pihalla oleva kuoriainen nostetaan turvaan pusikkoon. Ihmisen asenne eläimiin ja koko luontoon muuttuu valtavasti lemmikkiharrastuksen (seura- ja harrastuseläimet) ansiosta. Tämän kaltaisten asenteiden muutoksien aikaansaaminen on erittäin tuloksellista eläinsuojelutyötä.

Mitä useammalla ihmisellä on jokin lemmikkieläin ja sitä kautta parempi ja ymmärtäväisempi asenne eläimiin, sen parempi eläinsuojelun kannalta. Lasten on tärkeää saada oppia vastuuntuntoisiksi eläintä hoitamalla vanhempien opastuksella ja saada samalla kosketus luontoon ja eläimiin. Kun eläimet eivät ole vieraita, niin ne eivät ole yhdentekeviä. On tärkeää, että tulevaisuuden päätöksentekijöillä on omakohtaisia kokemuksia eläimistä, jotta hekin osaavat tehdä aikanaan viisaita päätöksiä myös eläinten kannalta.

Jos unohtetaan koko lemmikkiharrastuksen tuoma positiivinen vaikutus ihmisten asenteisiin ja mielenterveyteen pyrkimyksellä tukahduttaa harrastuksen monipuolisuus ja samalla laajuus, tehdään vakava virhe eläinsuojelun kannalta. Eläinsuojelun lemmikkiongelmien sijaan ns. eksoottisissa eläimissä. Useimmille ns. eksoottiselle eläimelle on helpompi luoda hyvät olosuhteet kuin esimerkiksi kissoille tai koirille. Ongelmat johtuvat erilaisista ihmisistä ja heidän resursseistaan, eivät eläinlajeista.

7. Luonnosta kerätyt (luonnonvaraiset) matelijat, sammakkoeläimet ja selkärangattomat

Kuten kohdassa 5. todettiin, joidenkin lajien luonnonkannat ovat uhattuina ihmisen toimista johtuen, pahimpana elinympäristöjen tuhoaminen. Milloin otsikon mukaisia eläimiä on saatavilla niin, että niiden hankkiminen on laillista ja kansainvälisiä sopimuksia noudatetaan, tai ne on jo alkuperämaasta laillisesti tuotu toiseen maahan, ei niiden maahantuontia, hankkimista tai omistamista tulisi täysin kieltää. Tämä tukisi kasvatuksessa monipuolista perimää ja auttaisi lajien säilyttämisessä.

Painopiste, tavoitteet ja ihmisten valinnat kohdistuvat nimenomaan terraariokasvatteihin, joten Suomen oloissa tarve luonnosta kerätyille ei ole mittava, niin että siitä koituisi haittaa luonnonpopulaatioille. Luonnoksen sivulla 88, 8 § koskevassa selityksessä todetaan ”Luonnonvaraisten eläinten elätettäväksi ottamiseen liittyy usein hyvinvointihaittoja, koska eläimet eivät ole tottuneet vankeudessa elämiseen.” - tämä ei pidä paikkaansa mitä tulee otsikon mukaisiin eläimiin. Lajit jotka tulevat tällaisissa tilanteissa kyseeseen, sopeutuvat erittäin hyvin terraario-oloihin, koska niille luonnollisesti järjestetään elinoloja vastaavat olosuhteet.

Suora maahantuonti alkuperämaasta voisi olla myös harkinnan- tai luvanvaraista.

8. Kalojen luonnosta pyydystämisen kiellon negatiivinen vaikutus akvaarioharrastukselle ja luonnonsuojelulle.

Lain perusteluissa on 8 § kohdalla (s. 72) mainittu, että säännös (28 §) koskisi vain Suomen luonnossa eläviä eläimiä. Kiitämme tätä linjausta, mutta ihmettelemme ettei linjausta ole ollenkaan mainittu pykälän 28 perusteluissa, tai itse lakitekstissä. Toivomme, että maininta lisättään myös 28 pykälän lakitekstiin, jolloin asia käy yksiselitteisesti ilmi suoraan laista.

Haluamme muistuttaa, että jos kiello koskisi myös akvaarioon harrastuseläimiksi ulkomailta kerättäviä kaloja, olisi säädöksellä merkittävä negatiivinen vaikutus sekä akvaarioharrastukseen, että akvaariokaloja ja –tarvikkeita myyvien yrittäjien ja heidän henkilökuntansa talouteen. Kuten lakiesityksessäkin mainitaan, osa akvaarioon eläinliikkeissä myytävistä kaloista kerätään nykyään luonnosta.

Vaikka luonnonkalojen pyydystämiseen ja maahantuontiin liittyy pieni määrä yksilöiden kuolleisuutta, ei ero luonnosta pyydettyjen ja altaissa kasvatettujen kalojen välillä ole merkittävä. Kalojen kuljetusmenetelmät ovat kehittyneet niin laadukkaiksi, että luonnonkantaisten kalojen kuljetukset eivät rasita kaloja sen enempää, kuin viljeltyjenkään kalojen. Useat akvaarioalan ammattilaiset ovat todenneet, ettei väittämä luonnosta pyydytettujen kalojen suuremmasta kuolleisuudesta perustu tieteelliseen todistusaineistoon eikä hoitokokemuksiin. Sen sijaan on selvää, että akvaarioliikkeissä myytävän kalavalikoiman perusteeton rajoittaminen tulisi tuhoamaan maastamme lukuisia alan työpaikkoja ja pienyrityksiä.

Luonnonkannat ovat evoluution jalostamia, terveitä ja elinvoimaisia. Niinpä luonnosta pyydyt kalat osaltaan lisäävät akvaariossa pidettävien kalojen hyvinvointia, sillä ne lisäävät perimän monimuotoisuutta viljelykaloissa, ehkäisten näin monien muiden eläinlajien jalostuksessa syntyneitä, liian kapeasta geenipohjasta syntyneitä ongelmia.

Luonnosta pyydyttävien kalojen kiello aiheuttaisi valtavan menetyksen paitsi akvaarioharrastukselle, myös luonnonsuojelulle. Erityisesti makeanveden kalojen pyyntiin luonnosta liittyy kalojen pyyntimaassa lukuisia positiivisia yhteiskunnallisia, sosiaalisia ja ekologisia ulottuvuuksia, joita ei voi sivuuttaa lakia säädettäessä. Monien lajien pyytäminen luonnosta tukee paikallista luonnonsuojelua ollessaan paikalliselle väestölle merkittävä tulonlähde ja syy suojella sademetsää.

Luonnosta pyydytyillä kaloilla on keskimäärin pienempi hiilijalanjälki kuin viljellyillä. Valvotusti tehty, säädely pyynti ei pienennä luonnonkantaa.

Lisäksi on huomioitava, että luonnonkantojen pyynnin kiello veisi kalojen kaupan maan alle, tuoden mukanaan jo edellä mainitut ongelmat.

9. Kommentteja eräistä kohdista ja pykälistä

2.2.2 Eläinlajien pitoa koskevat rajoitukset

Olemme täysin samalla kannalla siitä, että lajien pidossa lähtökohta luonnollisesti on niiden hyvinvoinnin takaaminen elinympäristön olosuhteita jäljittelemällä. Mahdolliset eläinlääkinnällisten tilanteiden tarpeet on otettu huomioon mm. siten, että SEEL ylläpitää sivustollaan listaa eläinlääkäreistä jotka ottavat vastaan ja hoitavat myös eksoottisempia eläimiä.

2.2.12 Viranomaiset ja valvonta

SEEL yhdessä jäsenyhdistystensä kera pystyy tarjoamaan laaja-alaista asiantuntija-apua viranomaisille.

4.1.1 Eläinten hyvinvoinnin edistäminen

Olemme tyytyväisiä siitä, että luonnoksessa tunnustetaan se seikka, että eläimen hoitaja/omistaja on avainasemassa arvioimaan eläintensä hyvinvointia.

4.1.3 Eläinlajien pitoa koskevat rajoitukset

Tässä on huolestuttava kohta, jossa ilmaisu voidaan tulkita niin, että laki takaisi muille kuin seura- ja harrastuseläinten omistajille mahdollisuuden pitää kiellettyjä eläinlajeja niiden elämän loppuun saakka, ja asetuksissa ehkä säädettäisiin sama oikeus seura- ja harrastuseläimille, mikäli sallittujen/kiellettyjen listauksiin ja poikkeuslupamenettelyyn mennään.

Haluamme välttää tilanteen, jossa mahdollisesti kielletyt mutta hyvinvoivat lajit voitaisiin takavarikoida ja lopettaa.

4.2.2.2 Ruokavirasto

4.2.2.3 Luonnonvarakeskus

SEEL jäsenyhdistyksineen pystyy tarjoamaan asiantuntija-apua valvontaeläinlääkärien ohella myös yllämainituille virastoille, milloin kyseeseen tulee seura- ja harrastuseläimet joista yhdistyksillämme ja jäsenillämme on kattavin tietotaito ja käytännön kokemus. Uskomme tämän olevan hyödyksi kaikille tahoille ja toivomme sen edesauttavan oikeudenmukaisissa päätöksissä koskien edustamiamme eläinlajeja.

10 § Eläinlajilistasta poikkeaminen

Mikäli lista sallituista tai kielletyistä eläinlajeista toteutuu, arvostamme niin mahdollisuutta listojen muuttamiseen (9 §), kuin poikkeusluvan mahdollisuutta. Mielestämme tällaisissa tilanteissa Ruokaviraston ja Luonnonvarakeskuksen tulisi tehdä yhteistyötä SEELin ja sen jäsenyhdistysten kanssa, milloin heidän erityisosaamisensa ja kokemuksensa edesauttavat oikeuden- ja totuudenmukaisen päätöksen tekemisessä, eikä edellämainittujen virastojen henkilökunnalla ole asiantuntemusta kyseisistä lajeista.

117 § Rikkomuksista ilmoittajan henkilöllisyyden suojaaminen

Mielestämme viranomaisten tulisi tietää eläinsuojeluilmoitusten tekijöiden henkilöllisyys, jotta voitaisiin välttyä siltä, että niitä tehdään kiusalla.

Liite 1. <https://yle.fi/uutiset/3-10259103>

Liite 2. <https://www.nina.no/archive/nina/PPPBasePdf/rapport%5C2012%5C820.pdf>

Liite 3. <https://norwaytoday.info/news/tuesday-week-pet-reptiles-become-legal/>

Liite 4. http://www.herpetomania.fi/docs/harrastajak_2019.pdf